Celý týden vytrvale prší, až začínám mít radost, že konečně Evča pozná tu pravou vodáckou zábavu. Utvrzuje mě předpověď, stav potoků kolem elektrárny, ranní mrazíky. Na Vavřinec přece nemůže být hezky, to by nebylo ono. Volám s Kotlíkama a na web píšu poslední instrukce. Někdy mezi potvrzováním účasti na večírku a počítáním účastníků zájezdu slyším šustivý zvuk těšících se ručiček. Zas bude pádlo ve vodě. Ale pěkně popořadě...

Sobotu načínáme pro změnu volejbalem v Brně a než se nám podaří po cachtání členek VK Duhovka Břeclav dostat z haly, je 17:00. Ještě to po cestě bereme přes Třebovou a pokoušíme se zlomit Jessiovce. Výjimečně jsou totiž doma a nemají nic lepšího na práci. Marná snaha. Nepomáhá ani oběť v podobě vypité PETky vína a statečný boj mé drahé polovičky s dědovým tempem. Zkouším Isti stylu, že přece letos už Salzu zvládli, na zahraničních řekách trávili mnoho času, takže je nějaký potok za Kutnou Horou nemůže rozházet, ale Jessie se s námi po půl deváté loučí větou: "Taky jsem znal jednu. V sobotu pařila a pak se druhý den v říjnu koupala." V Mýtě na nás čekají večírkující Štěpánci a FWJ a neskutečně rychle dochází burčák. MKK se zmíní o probíhajícím koncertu Volantů, tak se rychle sbírám ze země, přibírám Evču a vyrážíme za kulturou. Bohužel přemlouvací skleničky a rychloburčák si u Evči vybírají svou daň a poprvé v životě vidím za kraválu kytar na parketu mezi hrstkou točících se pankáčů pospávat ve stoje osobu. Doma na nás kolegiálně čekají účastníci se zakončením večírku a kolem půl jedné padáme do peřin. V noci poprchá.

Nedělní ráno nás vítá 12°C a pomalu se trhající oblohou. Vypadá to, že brněnský šaman Souček předal své umění o pár set metrů jižněji. Štěpánky u snídaně nevidno, vyrazili o hodinu dřív nabrat do Čerčan Lucku, která bude dělat Janě kormidelníka. Peťáček veze Peťulu a tvoří se posádky "Štěpánek" a "Peťulek." Na hrázi Vavřince moc lidí není. Však taky teploměr padnul k 8°C. Raduju se, že nebude na vodě přecpáno, ale jen do doby, než kouknu na druhý břeh. I v neděli se na Vavřinci sjelo vše, co má pádlo a provoz bude zjevně na stupni 4. Před příjezdem Štěpánků nás ještě doplňují srnci, kterým se po epizodě na Moravě zastesklo po vodě. Foukáme, platíme permit a zařazujeme se do hada lodí mířících mezi stromy směr první odpočívadlo/občerstvovadlo u jezu. Po cestě málem ztrácí Kotlíci sucho v neoprenu, na vině je nečekaný šutr. Vzorně vybalancováno. Povodeň přeskládala koryto od základu, takže nějak chybí povědomá místa. V nájezdu do jedné z peřejí se před námi převrací nafukovadlo, tak vzorně trefujeme s Evčou vracák nad ním. Při pokusu najet do proudu ale přichází další z nečekaných šutrů, takže si dáváme následujících cca 60m Vavřince pozadu. Pomalu začínám vyhlížet pověstnou S-kurve kolem stromu, když mě překvapí kamená zeď na levém břehu, kde jsem před dvěma lety lovil plavajícího háčka, který se nestihl správně omotat právě kolem mnou vyhlíženého stromu. Povodeň srovnala tento veselý kousek Vavřince do rovné peřeje, kterou

jsme před chvílí dali kontrolovaně na hulváta pozadu... Pokračujeme k dalšímu pěknému místu, kde Výrovka představuje několik prahů poskládaných do zatáčky. Zase nic... Zarovnáno a z prahů je tobogánek. Někde po cestě se nám poprvé koupe FWJ. Dáváme svačinovou a pomalu vyhlížíme konec. Někteří vyhlíží asi moc mohutně a krocení pálav v meandrech kolem stromů často připomíná právě se chystající Velkou Pardubickou, takže se nám koupe podruhé FWJ, Štěpánky i srnci. My to odnášíme pouze rychlobrzdou o strom, kdy se mi přes břicho nedaří dostatečně sklonit a kmen stromu mě chytá za vestu. Na vině je samozřejmě bohatá svačina a ne moje plnoštíhlé tvary.

Za slunce balíme v Doubravčanech u ukradeného mostu a v Suchdole za asistence Velké Pardubické cpeme oběd. Letošní Vavřinec se povedl, polovina z nás si ho prohlédla důkladně i s hlavou pod hladinou. Na Doubravu už asi nebude morál, takže za letošek hlásíme splněno, poslední zhasne.